

Ernst Knijf &
Tineke van der Meer

De vaas met de
twee gezichten

Ernst Knijff
Tineke van der Meer

De **vaas** met
de twee
gezichten

en andere verhalen

tekeningen: Aart Cornelissen

NARRATIO

De serie kinderboeken met sleutelverhalen bestaat uit:

- 4-8 jaar De witte Goudvis, *Ernst Knijff/Tineke van der Meer*
- 4-8 jaar De ministers van koning Simson, *Bette Westera*
- 4-8 jaar Kleurig als de Regenboog, *Ilse Jüntsche/
Wolfgang Longardt*
- 8-10 jaar De ware koning, *Ernst Knijff/Tineke van der Meer*
- 8-10 jaar Droomzaadjes, *Mies Westera-Franke*
- 8-10 jaar Met de koets naar dromenland, *Pete Pronk*
- 10-13 jaar De kleine prinses, *Pete Pronk*
- 10-13 jaar Waar ben ik, *Mies Westera-Franke*
- 10-13 jaar De vaas met de twee gezichten, *Ernst Knijff/
Tineke van der Meer*

CIP-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag
doelgroep: basisscholen, jongens en meisjes van 10-13 jaar
trefwoord: jeugdboek

ISBN 90 5263 373 8

©2003 uitgeverij NARRATIO, Postbus 1006, 4200 CA Gorinchem
T 0183 62 81 88 F 0183 64 04 96 bestellijn@narratio.nl
www.narratio.nl

tekeningen © Aart Cornelissen

Niets uit deze uitgave mag verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. In België verkrijgbaar bij Liprobo, Mechelen.

Inhoud

Om je levend te lachen	7
Er was eens...	13
Sonja	21
Het ware leven	27
Overvloed	31
De vaas met de twee gezichten	37
Afscheid van een Levend Water	42
Ex-exodusser	49
Rare jongens, die buitenlanders	56

Nog nahikkend van het lachen kwam de tweeling binnen, Jan en Wietske. Ze ploften op hun stoel en pikten een boontje uit de schaal.

'Kan het even wat minder?' vroeg vader, 'dan kunnen we eerst beginnen'.

'Ja maar vader', begon Jan, 'we hebben zo vreselijk gelachen'.

'Ja', Wieske bij, 'die gekke hond van hiernaast, we hebben ons bijna doodgelachen'.

'Je had het moeten zien', lachte Jan.

'Oooo', begon Wietske, terwijl ze rood aanliep van het ingehouden lachen en ze snikte het opnieuw uit, alleen al bij de herinnering.

'Nou kinderen, zo kan die wel weer. Nu even stil, dan mag je straks vertellen'.

Nog zachtjes nahikkend hielden Jan en Wietske hun mond.

Als vader wilde beginnen, kon je maar beter even proberen je in te houden.

Hij had nog maar net 'Amen' gezegd, of Wietske hing alweer slap over de tafel.

'Nou vertel je verhaal dan maar', zei vader.

En Wietske en Jan, elkaar in de rede vallend, zo nu en dan nog slap van het lachen, vertelden over de hond van hun benedenbuurvrouw, die al spelend een bloempot over z'n kop had getrokken en niet wist hoe hij dat rare ding weer van z'n kop moest krijgen.

Hij was al kopschuddend in de vijver beland. En toen hadden Wietske en Jan hem uiteindelijk kunnen helpen.

Gelukkig kon vader mee lachen. Hij zag het voor zich. Die grote hond met z'n kop in een plastic bloempot, die hij niet af kon schudden.

Na de afwas ging vader er eens goed voor zitten.

'Tja, ik kan me voorstellen', zei vader, 'dat jullie je daar bijna dood om hebben gelachen.

Maar je kunt je ook levend lachen, wist je dat?'

De tweeling dook op de bank. Dat was een buitenkansje! Als vader vertelde, dacht hij niet aan huiswerk. En verhalen vertellen kon hij als de beste!